

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/164/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010248
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3613010248.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného C. H., na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný: K. Q., R.. XX.XX.XXXX C. N., T. D.
N., R. Č.. XXX/XX

je vinný, že

dňa 09.09.2012 v čase okolo 00,15 hod. v Partizánskom na parkovisku pred bagetériou RZ na Nitrianskej ceste po predchádzajúcom rozhovore napadol K. D. tak, že ho udrel zozadu päťou do oblasti hlavy, následkom čoho poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný opakovane kopal do celého tela, pričom uvedeným konaním obžalovaný spôsobil poškodenému K. D. povrchové tržné rany s odreninami na hlave a prste ľavej ruky, zlomeninu nosa, plošný hematóm v oblasti chrbta, strhnutie pokožky nad ľavým kolenom s dobou liečenia a sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 7 až 10 dní

t e d a

dopustil sa fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l :

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a určuje skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Mamateyova 17, Bratislava 850 05, IČO: 35 937 874, škodu vo výške =47,97-€ (štyridsaťsedem eur a deväťdesiat sedem centov).

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 03.12.2013 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv/445/12-34 obžalobu na obvineného K. Q. prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 02.04.2014 za prítomnosti obžalovaného a 23.06.2014 v jeho neprítomnosti za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. por. vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného K. D., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria MUDr. Dušana Gyüttmenta, svedkov N. Q., W. Q. O. T. K., prečítal zápisnicu o trestnom oznámení, o konfrontácii obžalovaného s poškodeným, vyčíslenie nároku na náhradu škody poškodeného Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., lekársku správu o ošetrení poškodeného, správy o povesti obžalovaného, odpis z registra trestov a ostatné listinné dôkazy.

Obžalovaný vo svojej výpovedi okrem uviedol, že v čase skutku vo večerných hodinách sa nachádzal v Partizánskom, spolu so svedkami N. Q. O. W. Q., na parkovisku pri bagetérii RZ. Videl ako polícia zastavila auto, v ktorom sa nachádzali tri osoby, poškodený, svedok K. O. K. J., ktorý šoféroval. Všetci títo boli opití. Pretože aj šofér bol pod vplyvom alkoholu, tento sa snažil vymeniť s poškodeným D., toto oni videli, pričom polícia ich vyzvala aby povedali, kto viedol vozidlo. Svedok N. Q. povedal, že vozidlo viedol K. J.. Na to im začali poškodený s kamarátmi nadávať a chceli sa biť. Polícia vozidlo prehľadala, zadržala šoféra a odišla, s tým že ich policajti vystríhali aby sa nepobili. Na mieste tak ostali poškodený a svedok K.. Poškodený so svedkom K. po odchode polície pokračovali v nadávkach na nich a vyzvali ich na férovku. Poškodený pristúpil k obžalovanému a toho aj udrel päťou do hlavy, obžalovaný mu to vrátil len fackou. Svedok K. bol pri N. Q., stáli niekoľko metrov opodiaľ, a mal ho aj kopnúť, čo mu povedal svedok N. Q., on ich však nesledoval. Na výzvu W. Q. aby to nechali tak a nebili sa, odišli preč smerom k podchodu, poškodený ich však so svedkom K. začali naháňať. Zranenie poškodeného si obžalovaný vysvetľuje jeho pádom počas naháňačky, keďže tento bol opitý. Poškodeného pozná z videnia.

Svedok N. Q. na hlavnom pojednávaní popísal situáciu do odchodu polície tak ako obžalovaný. Hliadka polície zastavila vozidlo s poškodeným a ďalšími dvoma osobami, poškodený sa so šoférom vozidla vymenil, a svedok to oznámil polícii. Poškodený im mal nadávať a vyhrážať sa " že bude pochod a budú horieť", uviedol, že poškodený bol opitý a nafetovaný. Polícia so zadržaným šoférom z miesta odišla. Svedok sa do následnej potýčky nezapájal pričom uviedol, že videl ako poškodený obžalovaného naháňal a spadol sám od seba na koľajniciach. Po prečítaní časti rozpornej výpovede svedka z čl. 25 spisu podľa § 264 ods. 1 Tr. por. kde vypovedá v prospech obžalovaného v tom, že ten krátko vlasý (poškodený) udrel obžalovaného päťou do hlavy, čo mu obžalovaný opätovoľ fackou, a že dlhovlasý (svedok K.) jeho kopol do brucha, uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu, s odstupom času mu to nenapadlo uviesť.

Svedok W. Q. vo svojej výpovedi uviedol, že zotrváva na výpovedi z prípravného konania, tam popísal skutok tak, že hliadka zastavila vozidlo s poškodeným a ďalšími dvoma osobami, pretože policajti sa s nimi dohadovali, kto viedol vozidlo, pričom na výzvu uviedol svedok N. Q., že šoféroval J., ktorý bol opitý. Následne s ním polícia odišla. Poškodený a jeho kamarát im začali nadávať povedali, že ide o "férovku". On stál opodiaľ, nezapájal sa, poškodený napadol obžalovaného a udrel ho päťou do hlavy, obžalovaný ho odsotil. Na Hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že mu obžalovaný "úder vrátil, asi fackou" a kamarát poškodeného kopol N. Q. a tiež na nich kričal. V prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný s N. Q. začali utekať do mesta cez koľaje, on išiel domov. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že odišli (neuvádza že by utekali), pričom nevidel, že by poškodený spadol.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Dušan Gyüttment, na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku zo dňa 23.11.2012 čl. 33/2012. Charakter zranení označil ako ľahký, dobu počas ktorej poškodený mohol pociťovať vážne narušenie obvyklého spôsobu života stanovil v rozsahu 7 až 10 dní. Doba nevyhnutného liečenia a prípadnej PN, pričom táto mu vystavená nebola, bola stanovená vzhľadom k najzávažnejšiemu zraneniu - zlomenine nosa na jeden až dva týždne. Táto doba bola dostatočne dlhá aj k liečbe ostatných zranení poškodeného. Poškodený

utrpel cca 1 cm tržnú ranu za pravou ušnicou a povrchovú ranu v oblasti jarmovej v pravo. Ďalej 1,5 cm tržnú ranu na IV. prste ľavej ruky na jeho základnom článku. Nad ľavým kolenom - nad jabĺčkom bola prítomná plošná abrázia pokožky 4cm x 5 cm, hlbšia odrenina. Poškodený mal pomliaždenie driekovej oblasti. Poškodený utrpel zlomeninu nosa, jednoduchú zatvorenú, bez posunu úlomkov. Liečba poškodeného bola stanovená podľa predpokladanej doby liečenia a PN v predbežnej lekárskej správe - z chirurg. oddelenia NsP Partizánske, v trvaní 10-14 dní. Nebol zistený otras mozgu ani poškodenie obličiek. V dôsledku zranenia nosa poškodeného došlo u neho len k prechodnej, krátko trvajúcej, poruche funkcie nosa aj čuchu, v dôsledku zranenia tváre k dočasnému oslabeniu funkcie mimiky a estetiky tváre, bez poruchy sluchu, tiež vzhľadom k poraneniu na IV. prste ľavej ruky k dočasnému obmedzeniu jeho pohyblivosti.

Z hľadiska mechanizmu vzniku zranení znalec vádza, že korešpondujú zraneniam v dôsledku tupých úderov tupohranným predmetom do hlavy, tváre, nosa poškodeného za vzniku zlomeniny nosa ak k nej nedošlo až v lež na zemi, a po páde na zem so vznikom plošnej odreniny kolena za prispenia kopnutí nohou páchatel'a, do hlavy či ľavého predlaktia, ktoré nedostatočne vykrývalo údery, tiež zranenie po kopnutiach do obličkovej oblasti vedených zozadu a z boku. Z hľadiska výpovedí svedkov a obžalovaného, k pádu poškodeného či vzniku zranení v dôsledku facky, znalec uvádza, že chaotické usporiadanie zranení ich rozsah a charakter, zodpovedá aktívnemu násiliu. Zlomenina nosa fackou (úderom dlaňou) sa nedá vylúčiť no pravdepodobnejší je úder tupým či tupohranným predmetom, ako napríklad päšťou. Zlomenina nosa pádom na zem, by bola možná, no boli by prítomné odreniny na nose či v čelovej oblasti, ktoré neboli zistené. Oderky boli len na ľavom kolene poškodeného. Vznik zranení poškodeného pádom pripustil len za vyslovene špecifických okolností opísaných ako kaskadérsky pád zo schodov, v tomto zmysle poukázal na nepomerne pravdepodobnejší mechanizmus a to údermi či kopmi. Znalec rozoberá aj možnosť úderu tupým predmetom najmä vzhľadom k popisovanému prvému úderu vedenému v smere do hlavy poškodeného zozadu a približne zhora nadol za pravú ušnicu, vzhľadom k tomu, že tento premet nebol zaistený a ani skúmaný, pripustil túto možnosť len vzhľadom na prípustný vznik zranenia.

Poškodený K. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal tak, že na miesto skutku prišli na aute spolu so svedkom K. O. K. J., toho potom zadržala polícia, ktorá ho odvieďa. Uviedol, že na mieste bol obžalovaný, ktorého poznal, aj ďalšie osoby, z nich vedel identifikovať len osobu s prezývkou "mleko" čo je prezývka N. Q. (k prezývke sa vyjadruje na výsluchu dňa 23.05.2014). Potom došlo ku konfliktu. Uviedol, že on nikoho nenapadol, nemal na to dôvod, pripustil že mal vypité. Samotné napadnutie popisuje len tak, že si pamätá ako pred ním stál obžalovaný, a potom pocítil úder do hlavy odzadu, začul oslovenie "mleko". Keď sa prebral, bolo mu zle postavil sa cítil bolesti, bol dezorientovaný, išiel cez koľajnice smerom na námestie. Nemal pri sebe telefón, preto išiel osobne na políciu, oznámil napadnutie, policajti ho vzali na ošetrovanie. Nevšimol si, že by mal niekto z prítomných palicu alebo inú zbraň. Vzhľadom k tomu, že poškodený sa na hlavné pojednávanie nedostavoval, bol vydaný príkaz na zadržanie svedka podľa § 88 ods. 1 Tr. por. Na výsluchu dňa 23.05.2014 za prítomnosti obžalovaného a prokurátora bol tento vypočutý, pričom vypovedal, že bol napadnutý obžalovaným, ktorý stál pred ním. Dostal silný úder do hlavy, nevedel uviesť či rukou alebo kopom a v tom sa ocitol na zemi. S obžalovaným sa nezhováral. K tejto výpovedi poškodený v rámci odstraňovania rozporov podľa § 264 ods. 1 Tr. por. uviedol, že je to pravda, že niekto z prítomných ho musel udrieť lebo bol dobitý. Niekoľkokrát zopakoval, že po údere si nič nepamätá, len odvtedy keď sa prebral. Poškodený uviedol, že s obžalovaným boli v tejto veci niekoľkokrát vypočúvaní, aj sa spolu stretli, pričom si to navzájom vysvetlili, dohodli sa, že "to" pôjdu stiahnuť, trestné oznámenie chcel stiahnuť (zápisnica o výsluchu z 23.05.2014) no už sa to nedalo. Obžalovaný ho o to nežiadal.

Svedok T. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k bagetérii prišlo okolo polnoci. Prišla tam aj polícia, polícia ich mala riešiť za rýchlu jazdu, následne policajti odvieďli K. J.. V tom čase sa tam zhromaždili aj Rómovia, ktorí po nich pokrikovali, na čo im oni odpovedali, aby boli ticho. Najprv tam boli dvaja traja potom po odchode polície sa tam zhromaždilo okolo desať osôb. Videl aj palice. Svedok bol pod vplyvom alkoholu. Nastala roztržka najprv slovná potom aj došlo k fyzickému kontaktu. Nachádzal sa pri poškodenom no okolo každého z nich, pričom bola skupinka Rómov. Svedok a poškodený stáli okolo štyroch metrov od seba. Okolo svedka aj obžalovaného bola skupinka Rómov niektorí stáli opodiaľ. On bol napadnutý palicou no ako odrazil útok, ušiel, bál sa preto nechal poškodeného na mieste. Bežal a zastavil sa až keď si bol istý, že ho neprenasledujú. Videl, že sa bije aj obžalovaný so skupinkou osôb, v tom čase ešte nebol na zemi, toto však len zazrel, lebo sám musel

reagovať na Rómov čo boli okolo neho. On neutrpel žiadne zranenia ani nebol ošetrený. Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi bola prokurátorom podľa § 264 ods. 1 Tr por. prečítaná časť výpovede z 15.11.2013, kde svedok uvádza, že videl, ako bol poškodeného napadli traja cigáni. K tomu svedok uviedol, že je to pravda, poškodený sa s nimi bil, stáli oproti sebe a bili sa. Svedok nevedel tieto osoby popísať, uvádzal, že bola tma, miesto bolo zle osvetlené a týmto osobám nevenoval, vzhľadom k svojej situácii pozornosť.

Z prečítanej výpovede splnomocnenca poškodeného VŠZP, a.s. JUDr. Sone Mikušovej súd zistil, že si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 47,97 € z titulu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť poškodeného K. D..

Z prečítanej zápisnice o konfrontácii medzi obvineným a poškodeným zo dňa 25.10.2013 na č.l. 72-78 súd zistil, že obžalovaný poprel, že by poškodeného udrel zozadu do hlavy, obžalovaný len uviedol, že im poškodený s kamarátmi nadávali poškodený ho udrel päšťou do hlavy na čo mu on toto oplatil fackou. N. Q. kopol K. do brucha tým to skončili a išli preč. Poškodený uviedol, že na mieste skutku sa nachádzali obžalovaný, svedok N. Q. a W. Q.. Uviedol, že úder do hlavy dostal, keď sa rozprával s obžalovaným, takže ho tento nemohol udrieť do hlavy zozadu. Obidvaja uviedli že si všetko už navzájom povedali navzájom sa ospravedlnili nemajú záujem na predlžovaní konania.

Z trestného oznámenia na č.l. 1 z 10.09.2012 súd zistil že toho dňa o 12:00 h bola na OOPZ Partizánske spísaná zápisnica o trestnom oznámení, ktoré podal poškodený, v trestnom oznámení okrem iného uvádza, že zacítil ranu do hlavy, ktorú dostal odzadu, pričom ako padal videl za sebou obžalovaného.

Z lekárskej správy na č.l. 60 vyplýva, že dňa 9.9.2012 bol MUDr. Ľubošom Nikolénym lekárom NZZ Nádražná 686/4, Partizánske, vyšetrený poškodený, u ktorého bola zistená diagnóza: zlomenina nosných kostí, tržná rana na hlave, tržná rana 4 prsta ruky vľavo, tržná rana na tvári v lícnej oblasti vpravo, pohmoždenina v bedernej oblasti, oderka v oblasti kolena vľavo - predpoklad PN 10-14 dní. .

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený v obžalobe a jednak naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a v jednočinnom súbehu tiež prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Na ustálenie výroku o vine je potrebné zohľadniť vzájomnú súvislosť medzi všetkými vykonanými dôkazmi a takto, nie iba jednotlivo posudzovať aj ich úplnosť, hodnovernosť a váhu. Je zrejmé, že medzi skupinou okolo obžalovaného a okolo poškodeného došlo ku konfliktu, ktorý popísal tak obžalovaný ako aj poškodený a všetci svedkovia, ktorí vypovedali. Hoci z pohľadu hodnovernosti motívu roztržky je pravdepodobnejšia verzia o tom, že dôvod na vyvolanie roztržky mali skôr poškodený so svedkom K., keďže svedok N. Q. polícii oznámil, kto viedol v skutočnosti vozidlo, ktoré hliadka zastavila. Nie je vylúčené vzájomné napadnutie medzi poškodeným a obžalovaným, no vzhľadom k priebehu a následkom roztržky súd nemá preukázané to, že by konanie obžalovaného spočívalo v obrane, či bol obžalovaný vyslovene pasívny. Pokiaľ ide o fyzické napadnutie, tu vzhľadom k výpovediam výpovediam svedkov obhajoby ako aj samotného poškodeného a svedka obžaloby je zrejmé, že poškodený ako aj svedok K. boli pod vplyvom alkoholu, ak dokonca nekonali v opitosti, pričom je zrejmé tiež, že boli v početnej nevýhode, svedok K., ktorý ako jediný je schopný zo strany obžaloby popísať priebeh udalosti uvádza, že tam boli prítomné viac ako tri osoby na strane obžalovaného. Tu je potrebné sa vysporiadať s výpoveďou poškodeného, ktorá je ovplyvnená dvoma skutočnosťami. Z jeho výpovede ako aj znaleckého posudku vyplýva, že utrpel úder do hlavy, stratil vedomie pričom spomienky na priebeh bitky ako aj celkovo k u skutku a jeho priebehu môžu byť podstatne ovplyvnené stratou vedomia po páde a následnou stratou pamäte. Poškodený aj s odstupom času viackrát zdôraznil, že si nepamätá priebeh bitky, teda to najpodstatnejšie ako k napadnutiu došlo ako bol udieraný a kto ho udieral. Dokonca neuvádza ani to, že by dostal od obžalovaného facku, čo pripustil sám obžalovaný. Preto súd výpoveď poškodeného pokiaľ sa odlišuje v tom či stál obžalovaný za ním alebo pred ním, nepovažuje za rozpornú, poškodený nie je schopný opísať udalosť tak ako sa stala, vie označiť osoby, ktoré sa pri ňom nachádzali pričom v čase úderu, pričom je preukázané, že takouto osobou bol obžalovaný, hoci nemožno vylúčiť vzhľadom k výpovedi svedka K., že nemohol byť napadnutý aj ďalšou osobou. Znaleckým dokazovaním bol ustálený rozsah zranení, ako aj pravdepodobný mechanizmus vzniku zranení poškodeného. Obžalovaný pripúšťa, že ho udrel, hoci len tým že mu dal facku, rozsah poranenia nosa svedčí však skôr o údere päšťou, o vrátení úderu vypovedal aj svedok W. Q.. Súd

sa prikláňa k záverom znaleckého posudku, v tom zmysle, že tieto zranenia na rôznych častiach tela vznikli aktívnym násilím a to údermi tupohranným predmetom či časťou tela - úderom päšťou alebo kopmi. K roztržke došlo na mieste verejnosti prístupnom. Bolo preukázané, že blízko poškodeného bol obžalovaný, hoci nie je vylúčená ani prítomnosť ďalšieho (ďalších útočníkov). Obranu spočívajúcu v tvrdení, že poškodený spadol, považuje súd za nevierohodnú poukazujúc na závery znaleckého posudku. Tiež je nepravdepodobné, že by poškodený, značne pod vplyvom alkoholu (a zrejme sám, keďže svedok K. ušiel) naháňal minimálne dvoch protivníkov - obžalovaného a svedka N. Q.. Obžalovaný pri konfrontácii dňa 25.10.2013 neuvádza, že by ich poškodený naháňal, len že odišli preč. Následnú naháňačku nepopisuje ani svedok W. Q.. Výpoveď poškodeného, pokiaľ ide o nejednoznačnosť a rozpornosť (tvrdenia v trestnom oznámení, pri konfrontácii dňa 25.10.2013, pri výsluchu zadržaného svedka dňa 23.05.2014 a napokon na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2014) súd zohľadnil, aj vzhľadom na obžalovaným a poškodeným jednoznačne deklarovanú snahu o "dohodu, vyriešenie, skončenie celej veci", dokonca späťvzatie trestného oznámenia. Možno tak paradoxne spochybníť aj výpoveď poškodeného pokiaľ mení výpoveď, pokiaľ ide o rozhodujúce skutočnosti, a to či ide skutočne o stratu pamäti v dôsledku úderu do hlavy či odstupe času. Tiež je zrejme, že svedok N. Q. ako aj svedok W. Q. (ten použil výraz " obžalovaný mu úder vrátil asi fackou") vypovedali ako účastníci potýčky, pričom vychádzajúc z výpovede svedka K. o tom, že poškodený sa bil s viacerými osobami, ako aj poškodeného ktorý začul prezývku N. Q. "mleko", najmä výpoveď svedka N. Q. súd nepovažuje za vierohodnú, vzhľadom k jeho novej aktívnej účasti na potýčke. Je potrebné uviesť, že iba tento jednoznačne uviedol, že videl ako poškodený spadol sám od seba keď ich naháňal, teda verziu o až následnom vzniku zranení potvrdzuje ako jediný, pričom sám obžalovaný o nej hovorí len ako o možnosti vzniku zranenia, pričom neuvádza, že by videl ako spadol. Rozhodnutie o vine tak súd odôvodňuje objektívnym dôkazom vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia čím je preukázaný rozsah a mechanizmus zranení, potom nepriamo výpoveďou obžalovaného, ktorého úder viedol k zraneniu poškodeného s následkom zlomeniny nosa, a v spojitosti s výpoveďou svedka K. o bitke skupiny osôb s poškodeným, výpoveďou poškodeného o prítomnosti obžalovaného v čase úderu do hlavy, s tým, že považuje za preukázané, že po následnej strate vedomia poškodeného tento už mal zranenia ktoré sú popísané v lekárskej praxe a znaleckom posudku, pričom poškodený svoje konanie ďalej popisuje zhodne a v tejto časti je jeho výpoveď konzistentná aj s jeho následným bezprostredným oznámením napadnutia na políciu. Naopak verziu o vzniku zranení poškodeného pádom, ktorú obžalovaný použil na svoju obhajobu považuje súd za nevierohodnú poukazujúc na mechanizmus vzniku zranení a pravdepodobnosť správania poškodeného vzhľadom k početnej prevahe na strane obžalovaného, prihliadnúc na dôveryhodnosť a konzistentnosť výpovedí obžalovaného a svedkov obžaloby. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane verejného poriadku a pokoja a na ochrane zdravia ľudí. Konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona.

Z pripojeného odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 20.11.2008 sp. zn. 1T 187/2008 rovnako pre prečin podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zákona a § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T /158/2012 z 28.09.2012 pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. V obidvoch uvedených trestných veciach sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Zo správy o povesti Mesta Partizánske z 21.05.2013 vyplýva, že bol jedenkrát postihnutý Mestskou políciou Partizánske v blokovom konaní pokutou 6,-€, pre pitie alkoholu na verejnosti, s dátumom spáchania skutku 27.08.2011. Obžalovaný je slobodný a bezdetný, bližšie informácie nie súd známe. Z lustrácie v registri priestupkov od 1.1.2006 do 11.06.2013 súd zistil len postihnutie za vyššie uvedený priestupok. Pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzajúc zo zásad pre ukládanie trestu podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona, súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Tiež na to, že trest má postihnúť len osobu páchatel'a a na preventívny účinok trestu. Súd za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal trest úhrnný, zistiť jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. a to spáchanie viacerých trestných činov, neprihliadnúc ani k jednej poľahčujúcej okolnosti. Za prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. vychádzal z trestnej sadzby 16 mesiacov až 3 roky. Súd považoval úhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, teda vo výmere 16 mesiacov za dostatočný, pričom súd trest podmiennečne odložil s určením skúšobnej doby pri spodnej hranici zákonného rozpätia v dĺžke 16 mesiacov. Súd považuje trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, počas ktorého je povinný odsúdený viesť riadny život za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je u podmiennečného trestu práve hrozba neosvedčenia sa a nariadenia nepodmiennečného trestu odňatia slobody, teda nie represia, ale najmä prevencia pred páchaním ďalšej trestnej činnosti či pred konaním v rozpore s pravidlami spoločnosti.

Poškodený Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., si v adhéznom konaní uplatnil riadne a včas nárok na náhradu škody, ktorý vyčíslil písomne dňa 17.05.2013 vo výške 47,97-€. Poškodený má nárok v zmysle § 42 ods. 4 písm. a) z.č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti, uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Súd priznal poškodenému podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uplatnený nárok na náhradu škody vo výške =47,97- € z titulu z titulu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť poistenca, poškodeného K. D..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.